

List od Preláta (jún 2009)

Na opätovnom začiatku obdobia cez rok nás Prelát Opus Dei vyzýva, aby sme svojou každodennou prácou posväcovali každý deň, pričom môžeme čerpať aj z troch veľkých sviatkov, ktoré slávime v tomto mesiaci. Každý z týchto sviatkov môže a svojím spôsobom má byť novým impulzom, aby sme zintenzívnili naše odovzdanie sa Bohu a blížnym, ako aj naše apoštolské úsilie, ktoré vyviera z našej lásky k Bohu.

24.06.2009

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Včera sme slávili sviatok Ducha Svätého, ktorý v tomto roku pripadol na koniec mája. Ako pri prvom zoslaní Ducha Svätého nám aj teraz Najsvätejšia Panna pomohla pripraviť sa na prijatie nového vyliatia Ducha Svätého. Teraz, keď znova začíname obdobie cez rok, môžeme túto okolnosť využiť ako pozvánku viac posväcovať každý všedný deň, ktorý je spleťou hodín práce a početných vzťahov v rodine a spoločnosti. Opakuje sa to, čo nás učil náš Otec: vonkajšie okolnosti v práci sa nemenia a predsa, deň čo deň je iný, mení sa na základe novej lásky, s ktorou vykonáme našu prácu.

Každodenný život je skutočnou oblasťou nášho boja —ktorému predchádza a ktorý sprevádza milosť — o čoraz väčšie stotožnenie sa s Kristom, a tak byť lepšími Božími deťmi. Chcel by som túto skutočnosť opísať výstižným výrazom, ktorý použil svätý Josemaría v jednej kázni: *Keď nejaký kresťan s láskou vykonáva aj tú najbezvýznamnejšiu každodennú činnosť, prekypuje jeho skutok Božím významom. Preto som vám opakoval, doslova som do vás vtĺkal, že kresťanské povolanie spočíva v tom, že sa z každodennej prózy vytvárajú verše. Zdá sa nám, deti moje, že na obzore splýva nebo so zemou. Ale nie, miestom, kde sa skutočne spájajú, sú vaše srdcia, keď sväto prežívate obyčajný život...[1].* Ešte dnes počujem ozvenu dôrazu, s ktorým vyslovil slovo “vtĺkal”, pretože náš Otec bol veľkým pedagógom slovom a skutkami, aby duch, ktorého Boh vložil do jeho duše, v nás zapustil hlboké korene.

S láskou k Bohu a k blíznym
vykonávať každodennú prácu: v tom
spočíva tajomstvo svätosti, ku ktorej
nás kresťanov, ktorí žijeme a
pracujeme uprostred sveta, volá Boh.
Je to možné, pretože —ako učí Sväté
písmo— Pán sa ujal iniciatívy: *My
milujeme, pretože on prvý miloval
nás*[2]. Chcel by som vám to
pripomenúť na začiatku júna, v
ktorom liturgia —mnohým a
rozličným spôsobom— zdôrazňuje
Božiu lásku k jeho stvoreniam.
Pozorne sme nad ňou uvažovali pri
slávení hlavných tajomstiev dejín
spásy: vtelenia, utrpenia a smrti
Ježiša Krista, jeho zmŕtvychvstania a
slávneho nanebovstúpenia. V
nasledujúcich týždňoch **nás liturgia
necháva sláviť tri sviatky, ktoré
majú “zhrňujúci” charakter:
sviatok Najsvätejšej Trojice,
Božieho Tela a nakoniec sviatok
Najsvätejšieho Srdca Ježišovho**[3].
Tieto dni sú významné pre tých, čo si
uvedomujú, že sú Božími deťmi,

pretože sú prejavom Božej lásky k ľuďom a v tomto zmysle predstavujú syntézu všetkých tajomstiev spásy.

V nedeľu 7. júna budeme sláviť sviatok Najsvätejšej Trojice. Týmto veľkým sviatkom nás Cirkev pozýva uvažovať nad tajomstvom vnútorného charakteru jediného Boha, ktorý sa nám chcel postupne zjaviť prostredníctvom prorokov a ktorý sa naplno zjavil v Ježišovi Kristovi. Už v Starom zákone, prechádzajúc pred Mojžišom na hore Sinaj, sa prejavil ako *Boh milosrdný a lútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti*[4]. Toto vysvetlenie bolo prvým výslovným prejavom bohatstva obsiahnutého v mene Jahve, ktoré predtým Boh zjavil Mojžišovi[5]. Zároveň však zostalo toto nevysloviteľné Meno zahalené rúškom tajomstva. Až v Novom zákone sa nám s väčšou jasnosťou ukazuje vnútorný život Boha. Svätý Ján, milovaný Pánov učeník, ktorý

pri Poslednej večeri položil svoju hlavu na Majstrovu hrud', napísal — inšpirovaný Duchom Svätým — že najhlbšia Božia identita sa dá zhrnúť jedným slovom: Láska. *Deus caritas est*[6], Boh je láska. A ako jasný dôkaz nám poslal svojho Syna: *Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna*[7].

Benedikt XVI. komentuje, že toto meno, Láska, **jasne vyjadruje, že Boh Biblie nie je akousi v sebe uzavretou monádou, ktorá je spokojná so svojou vlastnou sebestačnosťou, ale že je životom, ktorý sa chce rozdávať, je to otvorenosť, vzťah. Slová ako “milosrdný”, “milostivý”, “dobrotivý”, nám hovoria o vzťahu, konkrétne o živom Bytí, ktoré sa odovzdáva, ktoré chce naplniť každú medzeru, napraviť každý nedostatok, ktoré sa chce darovať a odpustiť, ktoré chce vytvoriť pevné a trvalé spojenie**[8].

Tým, že je Boh Láskou na základe podstaty, nie je osamelým Bytím, uzavretým v transcendentnej dialke, vzdialený ľudským záležitosťam. Boh je trojicou osôb, ktoré sú tak spojené a navzájom preniknuté, že sú jedným a jediným Bohom. **Toto Božie zjavenie sa naplno prejavilo v Novom zákone, vďaka slovu Ježiša Krista. Ježiš nám ukázal tvár Božiu, ktorý je jednej podstaty a v ktorom sú tri osoby: Boh je láska, Láska Otec, Láska Syn a Láska Duch Svätý[9].**

Tým, že nám Boh zjavil tajomstvo svojho intímneho života, —môžeme to vysloviť asi takto— nám ukázal svoju tvár, zdelil nám, že nás chce prijať ako priateľov, ba dokonca, že nás chce urobiť svojimi synmi účastnými na jeho vlastnom Živote. Z tohto dôvodu je liturgická slávnosť Najsvätejšej Trojice oslavou najvyššieho zjavenia Božej lásky. Preto odporúča svätý Josemaría

kresťanom, aby sa usilovali poznať a pestovať vzťah s každou jednou z Božských osôb. *Nauč sa chváliť Otca, Syna a Ducha Svätého. Nauč sa mať zvláštnu úctu k Najsvätejšej Trojici: verím v Boha Otca, verím v Boha Syna, verím v Boha Ducha Svätého: verím v Najsvätejšiu Trojicu. Dúfam v Boha Otca, dúfam v Boha Syna, dúfam v Boha Ducha Svätého: dúfam v Najsvätejšiu Trojicu. Milujem Boha Otca, milujem Boha Syna, milujem Boha Ducha Svätého: milujem Najsvätejšiu Trojicu. Táto pobožnosť je potrebná ako nadprirodzený tréning, ktorý preteká do vnútorných pohnútok srdca, aj keď sa nie vždy prejaví v slovách*[10].

Chceme sa snažiť o takýto styk s naším Bohom. Ako hľadáme jeho prítomnosť počas dňa? Uvažujeme často nad tým, že sme jeho deťmi? Usilujeme sa napodobňovať Ježiša Krista, nášho staršieho brata a náš vzor? Vzývame tichým volaním

Ducha Svätého, aby nás posvätil a naplnil nás apoštolským úsilím?
Rastie naše priateľstvo s Duchom Svätým?

Sviatok Božieho Tela 11. júna (ktorý sa na niektorých miestach slávi na nasledujúcu nedeľu, 14. júna), posilní túto hlbokú túžbu kresťanskej duše. Svätý Otec analyzujúc rozličné okamihy tejto liturgickej slávnosti, zhŕňa jej podstatný význam takto: **predovšetkým, zhromaždili sme sa tu pred Pánovým oltárom, aby sme boli spolu v jeho prítomnosti; potom sa bude konať procesia, budeme teda putovať s Pánom; napokon, skloníme sa pred Pánom, poklona, ktorá začína už počas svätej omše a sprevádza celú procesiu, ktorá však vrcholí v záverečnom okamihu požehnania s Najsvätejšou Sviatosťou, kedy všetci pokľakneme pred Ním, ktorý sa ponížil a dal svoj život za nás[11].**

Benedikt XVI. navrhuje vnútornú cestu, ktorá má platnosť nielen pre deň sviatku Božieho Tela, ale pre celý náš život. Neváhajme a rozhodnime sa kráčať po nej v nasledujúcich týždňoch s väčšou vytrvalosťou, s úmyslom využiť milosti, ktoré tento sviatok prináša pre naše duše, s túžbou byť podstatne eucharistickí. Denná účasť na svätej obeti má byť pre nás prameňom, kde čerpáme duchovnú energiu, ktorá nás podnieti mať živý a dôverný intímny vzťah s Najsvätejšou Trojicou počas dňa. Návštevy Pána v Najsvätejšej Sviatosti prítomného vo svätostánkoch kostolov, budú pre nás pomocou, aby naša láska k Bohu a k blíznym zostala živá a pulzujúca. Táto láska sa potom prejaví v skutkoch bratskej pozornosti, možno v malých, ale konkrétnych detailoch: voči osobám v našej rodine, voči kolegom v práci, voči priateľom, s ktorými sa stretávame z toho alebo oného dôvodu. Vieme, že náš Otec

čerpal všetku silu zo svätej omše a preto, keď pre chorobu musel zostať v posteli, prvé, na čo myslel, keď mohol vstať, bolo: “Túžim sláviť svätú omšu!”. O tento vútorný postoj sa snažil deň čo deň.

Návšteva Pána v Najsvätejšej Sviatosti nám má predovšetkým pomôcť podnecovať našu lásku k Bohu, aby čoraz viac odpovedala Božej láske k nám. Veľmi užitočným je uvažovať nad osobnou skúsenosťou svätého Josemaríu, ktorý bol vždy —uprostred intenzívnej práce— v myšlienkach pri Ježišovi v Najsvätejšej Sviatosti. *Keď vojdem do kaplnky —povedal— neváham povedať Pánovi: Ježišu, milujem Ťa. A chválím Otca, Syna a Ducha Svätého, ktorí sú prítomní v Najsvätejšej Sviatosti spolu s najsvätejším človečenstvom Ježiša Krista, pretože tam, kde je jedna Božská osoba, tam je prítomná Najsvätejšia Trojica. A prehodím*

*niekoľko slov plných lásky —tak, ako
sa niekomu hádže kvet— mojej Matke
Svätej Panne Márii. A nezabudnem
pozdraviť Anjelov, čo strážia
Svätostánok plný lásky, poklony,
zadosťučinenia, ktorí dvoria Pánovi v
Najsvätejšej Sviatosti. Ďakujem im, že
sú tam celý deň a celú noc, pretože ja
to nemôžem robiť, robím to iba vo
svojom srdci; ďakujem, svätí Anjeli, že
ste vždy pri Ježišovi a že Ho neustále
sprevádzate v Najsvätejšej Sviatosti!
[12].*

Nie je potrebné dodať viac: myslím,
že tieto dôverné slová nášho Otca
podnietia v každom z nás hlad, úsilie,
živú túžbu, aby bol náš vzťah k
Ježišovi v Najsvätejšej Sviatosti
láskypľnejší.

Prežijeme tak dobre pripravení tretiu
liturgickú slávnosť, sviatok
Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, v
ktorom sa nám naplno ukazuje
veľkosť Božej Lásky. *A preto, keď dnes*

hovoríme o Ježišovom Srdci —píše svätý Josemaría—, môžeme preukázať istotu Božej lásky a opravdivosť jeho obety za nás[13]. Aký väčší dôkaz svojej lásky nám mal dať, ako nám mal ukázať svoje kopijou prebodnuté Srdce, naskrz otvorené ako pozvánku, aby sme v ňom nachádzali odpočinok a naše útočisko v okamihoch bolesti alebo utrpenia? Chceme konať tiež zadosťučinenie za hriechy, ktorými je urážané: za naše hriechy a za hriechy toľkých ľudí, ktorí nepoznajú veľkosť jeho obety za každého človeka bez výnimky.

V tento deň, okrem toho, začína *rok kňazstva*, ktorý Benedikt XVI. vyhlásil v Cirkvi na celom svete pri príležitosti 150. výročia smrti svätého kňaza z Arsu. Usilujme sa podnecovať všetkých, ktorých poznáme —počínajúc veriacimi Prelatúry a všetkými, čo sú spojené s jej apoštolátom— aby boli v *prvej línii*

spolu s pápežom a biskupmi a modlili sa, aby Cirkvi nechýbalo veľa a svätých kňazov.

29. júna, na sviatok svätých apoštolov Petra a Pavla, sa skončí *rok svätého Pavla*. Počas týchto mesiacov sme meditovali nad životom a učením Apoštola národov, naučili sme sa viac milovať nášho Pána; a táto láska nám hovorí o koreni pravej slobody. Šavol sa to naučil na ceste do Damasku, keď uvidel Ježiša v jeho sláve. Od tohto okamihu **hovorí a koná pohnutý zodpovednosťou lásky**[14]: cíti sa nadprirodzene slobodný, slobodou lásky. **V tom istom duchu** —vysvetľuje pápež— **formuloval Augustín vetu, ktorá sa stala slávnou: “*Dilige et quod vis fac*” (Tract. in 1 Jo 7, 7-8) – “Miluj a rob, čo chceš”. Kto miluje Krista, ako ho miloval Pavol, môže naozaj robiť, čo chce, pretože jeho láska je spojená s Kristovou vôľou a tak s vôľou Božou**[15].

Nezostáva mi čas, aby som
komentoval ostatné sviatky a výročia
v tomto mesiaci: Nepoškvrnené
Srdce Panny Márie, výročie kňazskej
vysviacky prvých kňazov Diela,
liturgický sviatok svätého
Josemaríu... Každý z týchto sviatkov
môže a svojím spôsobom má byť
novým impulzom, aby sme
zintenzívnili naše odovzdanie sa
Bohu a blížnym, ako aj naše
apoštolské úsilie na základe našej
lásky k Bohu, čo sa má prejavíť
konkrétnymi skutkami.

Modlite sa aj naďalej na všetky moje
úmysly; obzvlášť za začiatok trvalej
práce Prelatúry v Indonézii,
Rumunsku a Kórei.

S láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. júna 2009

[1] Svätý Josemaría, *Kázeň Vroucně milovat svět*, 8.10.1967, v: *Rozhovory s Mons. Escrivou de Balaguer*, č. 116

[2] 1 Jn 4, 19

[3] Benedikt XVI., *Kázeň na slávnosť Božieho Tela*, 22.5.2008

[4] Ex 34, 6

[5] Por. Ex 3, 14

[6] 1 Jn 4, 8.16.

[7] Jn 3, 16

[8] Benedikt XVI., *Kázeň na sviatok Najsvätejšej Trojice*, 18.5.2008

[9] *Tamtiež* [10] Svätý Josemaría, *Poznámky z meditácie*, 3.12.1961

[11] Benedikt XVI., *Kázeň na slávnosť Božieho Tela*, 22.5.2008

[12] Svätý Josemaría, *Poznámky zo stretnutia*, 6.1.1972

[13] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 164

[14] Benedikt XVI., *Kázeň pri zahájení roka svätého Pavla*, 28.6.2008

[15] *Tamtiež*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-jun-2009/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-jun-2009/)
(23.02.2026)